

Arrest

**nr. 150 835 van 13 augustus 2015
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2015 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) van 5 augustus 2015 en van de beslissing tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies) van 5 augustus 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 augustus 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. STEVENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoeker, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, komt op onbekende datum naar België.

1.2. Op 16 mei 2014 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend met een inreisverbod van 5 jaar. Verzoeker heeft tegen die beslissingen geen beroep aangetekend en werd op 17 juli 2014 naar zijn land van herkomst gerepatrieerd.

1.3. Verzoeker werd tijdens een wegcontrole onderschept. Verzoeker werd opgesloten in de gevangenis van Antwerpen omdat hij geseind stond voor een gevangenisstraf van 2 maanden naar aanleiding van een veroordeling bij verstek in 2014.

1.4. Op 5 augustus 2015 werd een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering genomen (bijlage 13septies). Dezelfde dag werd een inreisverbod voor zes jaar opgelegd. In de bestreden akten zijn de volgende motieven opgenomen:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

*Aan de heer C., M. (...), geboren op (...), onderdaan van Marokko ,
wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

Reden van de beslissing

en van de afwezigheid van een termijn om het grondgebied te verlaten:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum.

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3° + art. 74/14 §3, 3°: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, A. P. (...) attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuk op de wapenwet, feit waarvoor hij op 07.02.2014 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 maanden.

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 12°: werd onderworpen aan een inreisverbod van 3 jaar op 12.05.2014

Betrokkene werd gerepatrieerd op 17.07.2014.

Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van artikel 7, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

- kan met zijn-haar middelen niet wettelijk vertrekken

- gezien betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan inbreuk op de wapenwet, feit waarvoor hij op 07.02.2014 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 maanden, bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

- gezien betrokkene geen rekening houdt met het verblijfsverbod is een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten

bovendien is er een risico op onderduiken, want betrokkene heeft geen vaste of gekende verblijfplaats.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

- Gezien betrokkene niet in het bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden
- Gezien betrokkene zich in een situatie van illegaal verblijf in België bevindt, is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.
- Gezien betrokkene, zoals uit het voorgaande blijkt, vatbaar is om de openbare orde te schaden is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.

INREISVERBOD

Aan de heer

naam: C. (...)

voornaam: M. (...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: Nador

nationaliteit: Marokko

wordt een inreisverbod voor 6 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen⁽²⁾, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 05.08.2015 gaat gepaard met dit inreisverbod. / Aan de betrokkene werd een beslissing tot verwijdering betekend op

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

■ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

□ 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuk op de wapenwet, feit waarvoor hij op 07.02.2014 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 maanden.

Betrokkene werd onderworpen aan een inreisverbod van 3 jaar op 12.05.2014. Betrokkene werd gerepatriëerd op 17.07.2014.

Er bestaat een risico op onderduiken: Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België

Artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december van 1980:

■ De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van zes/acht vijf jaar, omdat de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuk op de wapenwet, feit waarvoor hij op 07.02.2014 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 maanden.

Overwegende het misdadige karakter van de activiteiten van betrokkene, bestaat er een ernstig, reëel en actueel risico op een nieuwe schending van de openbare orde;

Om deze redenen wordt aan betrokkene een inreisverbod met de maximumtermijn van 6 jaar opgelegd."

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing

2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/57, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen".

2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

Onderhavige vordering is een in artikel 39/82,§4, tweede lid, bedoelde vordering.

Zij werd ingediend meer dan vijf dagen na kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is en is derhalve laattijdig.

De verzoekende partij heeft echter steeds de mogelijkheid om aan te tonen dat haar laattijdigheid aan overmacht te wijten is. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Ter terechtzitting stelt verzoeker dat de bestreden beslissingen hem werden betekend op 7 augustus 2015 en niet op 5 augustus, de datum waarop de bestreden beslissingen zijn opgesteld. Verzoeker wijst ter ondersteuning van zijn argument naar de handtekening, de datum en het uur van administratief assistent V.V. van het centrum voor illegalen.

De Raad stelt vast dat het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en het inreisverbod aan verzoeker werden betekend door de gevangenisdirecteur M.B. in de gevangenis van Antwerpen door op 5 augustus 2015 en dat verzoeker overgeplaatst werd van de gevangenis naar het centrum voor illegalen te Merksplas op 7 augustus 2015 waarna V.V. de bestreden beslissing heeft ondertekend.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

Kamervoorzitter,

mevr. S. BEERNAERTS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. BEERNAERTS

M.-C. GOETHALS